

Katoliški GLAS

UREDNIŠTVO IN UPRAVA	
34170 Gorica, Riva Piazzutta, 18 - Tel. 83177	
PODUREDNIŠTVO	
34135 Trst, Vico delle Rose, 7 - Tel. 414646	
Letna naročnina, Italija	Lir 25.000
Letna inozemstvo	Lir 40.000
Letna inozemstvo, USA dol.	30
Poštno čekovni račun: št. 24/12410	

Leto XXXVI. - Štev. 35 (1817)

Gorica - četrtek, 13. septembra 1984 - Trst

Posamezna številka Lir 500

Marksizem ne osvobaja človeka

V nedeljo 9. septembra smo brali pri maši odlomek iz preroka Ezekijela. Tam je zapisano: »Sin človekov, tebe sem postavil za čuvaja hiši Izraelovi.« V novi zavezi je Kristus postavil za čuvaje božjega ljudstva apostole in njih naslednike, papeža in škofo. Ti imajo sedaj dolžnost, da opravljajo preroško službo v Kristusu - Cerkev. Sv. Pavel je dejal: »Gorje meni, če ne bom oznanjal evangelija!« Cerkevna hierarhija mora zato čuvati zlasti nad čistostjo Kristusovega nauka, kajti njena prva dolžnost je nepotvorjeno čuvati Resnico kot smo jo prejeli od božjega Učenika.

Ta naloga je posebej naložena rimskemu škofu kot nasledniku apostola Petra. Temu je Kristus naročil: »Ti pa potrdi svoje brate.« Rimski papeži so se tega vedno zavedali, da so oni v prvi vrsti poklicani, da verske resnice razlagajo in branijo pred zmotami. V ta namen so si v teku časov ustanovili poseben organ oz. kongregacijo, ki so jo do zadnjega koncila imenovali sv. Oficij, sedaj pa nosi ime Kongregacija za verski nauk.

Ta kongregacija ima po papeževem ukažu posebej nalogo, da čuva nad tem, kar se v Cerkvi uči. Kongregaciji predseduje papež sam, njega pa nadomestuje poseben kardinal. Po koncilu je bil to najprej kardinal Seper, sedaj pa je nemški kardinal Joseph Ratzinger. Ta spada med najbolj priznane teologe sedanjega časa. Predno je prišel v Rim, je bil nadškof v Münchnu.

TEOLOGIJA OSVOBODITVE

Zadnjih dvajset let se v katoliškem svetu veliko govori o teologiji osvoboditve. Eni jo kujejo v nebesa, drugi ji očitajo številne zmote in jo obsojajo. Ta teologija je nastala v Južni Ameriki kot odraz svojih razmer v tem delu sveta. Južna Amerika je izrazito katoliška dežela, saj so tam skoro vsi krščeni v katoliški Cerkev. Poleg tega je mlada dežela, ker je večina vernikov mladih izpod 25 let. Toda versko znanje je zelo pomanjkljivo, ker primanjkuje duhovnikov.

Druga značilnost za Južno Ameriko so socialne in politične razmere. Same po sebi so države na tem kontinentu bogate na naravnih surovinah. Ljudstvu bi se lahko dobro godilo. Temu pa ni tako, ker so skoro vse države Južne Amerike gospodarsko nerazvite; prištevamo jih v tako imenovani »svet v razvoju«. Gospodarsko se pa razviti ne morejo in se otepajo z revščino. Kaj je temu krivo? Kje je vzrok?

Južnoameriška Cerkev je o tem začela razmišljati po zadnjem koncilu in iskati izhoda iz tega stanja. Nekaterim se je zdelo, da so revščini in gospodarski zaostalosti krivi kapitalizem in vojaške diktature, ki so bolj ali manj prisotne v vseh državah Južne Amerike. Kapitalisti, povečini gre za velike mednarodne družbe, izkoriščajo delavstvo, dobiček pa izvažajo drugam. Vojaške diktature so povezane s kapitalisti in jih podpirajo. V sled tega je rešitev iz tega stanja v socializmu in demokraciji.

Številni teologi so te razprave poglobili in razvili se je teologija osvoboditve: osvoboditi človeka od revščine in zaostalosti, od zapostavljanja revnih, od izkoriščanja človeka po človeku, od kratenja osnovnih človeških pravic v diktaturah.

Cilj je gotovo visoko postavljen in vse pohvale vreden. Tudi cerkevna hierarhija se je v Medellinu in drugod postavila na stran revnih in zatiranih množic. Simbol tega prizadevanja s strani Cerkev je postal škof Helder Camara, ki ga pozna ves svet.

ZMOTI V TEJ TEOLOGIJI

Toda v to gibanje in iskanje so se vpletale tudi zmote. Glavna med njimi je prevrednotenje poslanstva Cerkev. Nekateri teh teologov so namreč preobrnilli evangelij, kakor da bi bil glavni namen Kristusa in Cerkev skrb za zemski blagor

ljudi, za njih osvoboditev od revščine in zatiranja. V podrejeno službo so postavili onstransko razsežnost Kristusove smrti, ki je prišel, da človeka reši od greha in spravi z Bogom. Poleg tega so od Karla Marxa in marksistov sprejeli tezo o razrednem boju med bogatini in proletariatom, tako da po njihovem Cerkev ni občestvo vseh krščenih, temveč samo revnih proletarcev, ne pa tudi kapitalistov. Razredni boj predpostavlja tudi sovraštvo enih proti drugim.

Med mnogo dobrega in pristno krščanskega, kar vsebuje teologija osvoboditve, so se torej vpletle tudi nevarne in za kristjana nesprejemljive ideje iz marksističnega nauka in prakse. Kongregacija za verski nauk je v svojem dokumentu z dne 6. avgusta hotela opozoriti na te nevarnosti, nikakor pa ni obsodila teologije osvoboditve kot takšne. Kongregacija je želela samo povedati: Glejte, med mnogim dobrim je tudi slabo; med pšenico je tudi ljujka. To slabo je pa tisto, kar je ta teologija prevzela od marksizma. Kajti ta vodi le iz ene diktature v drugo, od enega suženjstva v novo suženjstvo, ki je hujske od prejšnjega kot pričajo izkušnje vseh ljudstev, kjer je zavladal marksizem.

NEZDRUŽLJIVOST VERE IN MARKSIZMA

Dokument Kongregacije za verski nauk je vsled tega izrazilo verskega značaja in se obrača na kristjane, ki iščejo ustrezne rešitve političnih in socialnih problemov. V bistvu ni nič novega, temveč le potrjuje, kar je Cerkev vedno učila, da sta marksizem in vera nezdrujljiva. Marksistično gledanje na svet, človeka, zgodovino, človeško družbo je nezdrujljivo z razodetim Kristusovim naukom. Ne moreš se boriti z Belcebubom proti hudici.

K. HUMAR

Nedelja, velik in svet dan

NEDELJA V CERKVENEM LETU

Nedelja ni samo eden od dnevov v tednu, ampak je vključena v stalno ponavljanje skozi vse leto. Nedelja je majhna velika noč, vir in začetek vsega nadaljnjega razvoja bogoslužja. Nedelja izraža Kristusovo skrivnost, ki ima svoj vrh v vsakoletni velikonočni nedelji.

V tedenskem ponavljanju nedelje, ki odgovarja človekovi naravi, se podoživlja Kristusova skrivnost pod različnimi vidiki, da postaja popolna hrana za kristjana. Velikonočno tridnevje pa je vrhunec cerkvenega leta.

Ob njem je kot enotna skrivnost 40-dnevna priprava postnega časa in doba 50 dni od velike noči do binkošti. V prvotno in izvirno jedro krščanskega bogoslužja se postavlja božič s svojim krogom. Po svoji obliki posnema velikonočno dobo: ima v adventu čas priprave in potem božični čas.

Ob teh cerkvenih dobah je urejeno vse cerkveno leto in ob njem raste v veri življenje krščanskega ljudstva. Skozi vse leto se obnavljajo Kristusove skrivnosti od Gospodovega oznanjenja prek darovanja v templju (svečnica) do slovesnega praznika Gospodovega telesa in krvi.

V cerkvenem letu Cerkev s posebno ljubeznijo časti Devico Marijo, se spominja mučencev in drugih svetnikov. S Sinom je Marija, z Učenikom so njegovi učenci. Njihova prisotnost ni izraz konkurence, ampak dopolnitve. Razkriva pomen in skrivnost Boga.

V Mariji, ki je neločljivo združena z delom odrešenja, Cerkev občuduje in poveličuje najvzvišenejši sad odrešenja in v njej z veseljem gleda to, kar želi in upa biti ona sama.

V svetnikih, ki so zvesto posnemali božjega Učenika in so zato zaslužili polno uživanje njegove slave, Cerkev oznanja velikonočno skrivnost, ki se je že uresničila

V nedeljo 9. septembra je hrvaška Cerkev zaključila proslavljanje 1300 letnice pokristjanjenja Hrvatov z mogočnim narodnim evharističnim kongresom, ki se je v soboto popoldne odvijal v Zagrebu, naslednji dan pa v Mariji Bistrici. Pravijo, da se je tega slavlja udeležilo 300.000 vernikov. Navzoči so bili tudi zastopniki oblasti.

Kongresu je predsedoval kot papežev odposlanec dunajski nadškof kardinal Joseph König. Ta je tudi izročil hrvaškemu škofu posebno poslanico sv. očeta, ki jo je v Mariji Bistrici prebral reški nadškof dr. Josip Pavlišić. Papež v tej poslanici, ko omenja prednike, ki so odločno branili krščanstvo, potem ko so ga sprejeli, poudarja ekumensko poslanstvo Hrvatov z besedami: »Božja Previdnost je postavila vaš narod med Zahod in Vzhod, kjer se stikajo različne kulture in ljudstva. Zadnji koncil je sprožil veliko ekumensko gibanje, ki teži k iskrenemu in odprtemu dialogu z brati kristjani, verniki nekrščanskih religij in tudi z neverujočimi. Prav v tem je vaše posebno važno poslanstvo: živite v večverski državi, v kateri so poleg vas pravoslavni in evangeličanski kristjani, muslimani in nevrni. Kot katoličani ste poklicani, da v polni zavesti svoje vere, kulture in narodnosti gojite medsebojno spoštovanje, prijateljstvo in sodelovanje pri delu za skupni blagor, in to v pravem evangelijskem duhu ter po smernicah II. vatikanskega koncila in vaših pastirjev. Tako boste zares sinovi miru in orodje pomirjanja v državi.«

V svoji poslanici je papež nadalje zapisal: »Ko sem danes duhovno z vami, imam tudi močno željo, da v bližnji bodočnosti obiščem to vaše svetišče in se s tem odzovem na vabilo vaše škofovske konference kakor tudi na prijazno pri-

pravljenost državnih oblasti ter tako opravi svoj zaželeni pastoralni obisk v Jugoslaviji.«

Zanimivo pa je, da msgr. Pavlišić tega odlomka, ki bi gotovo v prisotnih vzbudil val navdušenja in odobravanja, ni prebral. Kaj je botrovalo tej opustitvi?

Naj še omenimo, da je bilo na kongresu prisotnih pet kardinalov: poleg Kuharića in Königa še Meissner iz Vzhodnega Berlina, Macharski iz Krakova in Lekai iz Budimpešte-Ostrogoma, nadalje 33 škofov in nadškofov ter nad tisoč duhovnikov. Iz Slovenije sta prišla metropolit Suštar in oba mariborska škofa Kramberger in Smej, z njima pa okoli tisoč slovenskih vernikov. Drugi dan kongresa je v Mariji Bistrici imel glavni govor kardinal Franjo Kuharić. Podal je misel o človekovi svobodi, posebej o svobodi veroizpovedi. »Resnično svobodna je samo tista družba, v kateri vsak človek svobodno živi z Bogom,« je pribil.

Nova cerkev na kraju medvojne brezumja

V nedeljo 2. septembra je patriarh srbske pravoslavne Cerkev German posvetil v Jasenovcu, kraju, ki leži ob izlivu Une v Savo novo cerkev, ki je tako kot prejšnja posvečena sv. Janezu Krstniku. Sezi-dali so jo na mestu stare, ki so jo ustaši v svoji divjosti razdejali leta 1941. Zagrebškega nadškofa kardinala Kuharića je

zastopal njegov pomožni škof Djuro Kokaš, ljubljanskega nadškofa Suštarja pa kanonik Ivan Merlak.

Jasenovac je bil kraj, kjer je stalo veliko ustaško uničevalno taborišče in v katerem je bilo pobitih več desetisoč ljudi (nekateri govorijo tudi o stotisočih), v glavnem pravoslavni Srbov. V njem je izgubilo življenje tudi osem slovenskih duhovnikov, ki so jih spomladi 1941 Nemci pregnali na Hrvaško. Eden izmed njih, Franc Rihar iz Dobrove pri Ljubljani je moral umreti, ker ni hotel peti Tedeuma za 14. april, dan ustanovitve t.i. Nezavisne države Hrvatske.

V govoru, ki ga je imel patriarh German po končanem bogoslužju pred glavnimi cerkvenimi vrati, se je dotaknil tudi odnosov s Hrvati in dejal Srbom: »Vi živite tukaj z našimi brati Hrvati rimsko-katoliške vere. Burna in trpljenja polna preteklost nas je tu pomešala in usmerila v skupno življenje. Jasenovac naj bi bil velik in vedno zgovoren opomin, da morata biti ljubezen in sloga zakon našega prihodnjega skupnega življenja. Tudi ta božja hiša naj služi temu namenu... naj bo kakor svetilnik vsem, ki prihajajo vanjo ali hodijo mimo nje, in kažipot v srečno prihodnost. Modri Salomon uči, da sovraštvo zaneti prepire, ljubezen pa vse prekrije. To svetišče naj postane kraj, kjer se bo oznanjala ljubezen, prava krščanska ljubezen, o kateri govori apostol Pavel v pismu Korinčanom.«

Umrl je veliki pričevalec za Kristusovo Cerkev

Po daljši bolezni je umrl v petek 7. septembra v starosti 92 let v Rimu ukrajinski veliki nadškof (Vatikan mu iz obzirnosti do pravoslavne patriarha v Moskvi ni hotel dati naslov patriarha ukrajinske Cerkev) kardinal Jožef Slipyj, ki je preživel 18 let v sovjetskih kazenskih taboriščih, bil štirikrat obsojen in končno osvobojen na posredovanje papeža Janeza XXIII. pri Hruščevu, a pod pogojem, da zapusti Sovjetsko zvezo. Tako je 9. febr. 1963 prišel v Rim, kjer je ostal 21 let.

V času svojega rimskega izgnanstva je Slipyj neprestano opozarjal na preganjanje Cerkev v vzhodnih državah, še posebej v Ukrajini. Za vatičanske kroge je bil njegov glas dostikrat nadležen, zlasti ko je začel Casaroli politiko odpiranja do komunističnih režimov. Posebno odločno je nastopil na sinodi škofov v Rimu leta 1971, ko je dejal: »Noben narod in nobena Cerkev ni v svoji zgodovini prestal toliko krivic kot ukrajinski, ki komaj se je po prvi svetovni vojni osvobodil je spet padel pod komunistično oblast, katera je na krvav način uničila ukrajinsko Cerkev, jo vključila v pravoslavlje, vso katoliško hierarhijo pa pozaprla. Ukrajinski katoličani so preganjani naprej, ne da bi jih kdo branil.« Če bi mogel, bi lahko povedal, da na Poljskem, v škofiji Premysl, v kateri imajo ukrajinski katoličani večino, cerkveni krogi ves povojni

čas ne pristanejo na to, da bi tamkajšnji škof bil Ukrajinec.

Ena zadnjih Slipyjevih pobud je bila leta 1978 razglasitev desetletne priprave, verske, kulturne in domovinske na tisočletnico pokristjanjenja Ukrajincev, ki jo je izvedel leta 988 kijevski veliki knez sv. Vladimir. Zelo se je veselil praznovanja tega dogodka, pa tudi tega zadočenja mu ni dalo njegovo mučeniško življenje. Bil je pač kot Janez Krstnik: ni se dal upogniti nikomur.

Mladina in mir — z roko v roki

To je geslo, ki ga je papež Janez Pavel II. izbral za prihodnji Svetovni dan miru 1. januarja 1985.

Sv. oče je ob tem poudaril, da Cerkev pri zavzemanju za mir nikakor neče dati prednosti skupini ali sloju ljudi. Res pa je, da si mladi ljudje danes še posebej prizadevajo za mir na vseh področjih življenja in dela. To so dokazali tudi na številnih prireditvah med svetim letom, posebej na veličastnem mednarodnem srečanju ob sklepu svetega leta v Rimu. Mladi se dejavno zavzemajo za mir tudi v državah, ki jih je papež doslej že obiskal.

Pri izbiri omenjenega gesla je papež upošteval dejstvo, da bo prihodnje leto Mednarodno leto mladine in da v tem letu tudi OZN načrtuje močnejše zavzemanje za reševanje mirovnihih vprašanj.

Mladina in mir morata korakati z roko v roki, ker brez mladih ljudi ni mogoče ustvariti miru. Čeprav je mir pereče vprašanje vseh starostnih in družbenih slojev, predvsem trka na vest odraslih. Mladi so prvi, ki morajo v vojnah seči po orožju. V nekaterih diktaturah so tudi prvi, ki jih vzgajajo za nasilje in osvajalno vojno.

Da bi se mladi res zavedali nadvse pomembne vloge miru v človekovem življenju in se na vseh področjih skupaj z vsemi starostnimi in družbenimi skupinami dejavno zavzemali zanj, jih je treba ustrezno vzgajati. Vzajati jih moramo za spoštovanje do človeka, za pravičnost, resni-coljubnost, pristno svobodo, spoštovanje do življenja, ustanov, pripravljenost odpuščati, ljubezen. Vse to obsega vzgoja za mir.

Prvi dnevi papeževe poti po Kanadi

V nedeljo 9. septembra je nastopil sv. oče svoj dvanajstdnevni pastoralni obisk Kanade, ki se je pričel v francosko govoreči pokrajini Quebec. Ta šteje 6,5 milijona prebivalcev (vsa Kanada jih ima 25 milijonov) in skoro vsi (92%) so katoličani. V celoti pa je v Kanadi 11 milijonov katoličanov, t.j. 44%.

V mestu Quebec je sv. oče popoldne opravil sv. mašo na univerzitetnem stadionu; prisostvovalo ji je četrtilijona vernikov. Govoril jim je o razmerju med vero in kulturo, ki druga druge ne izključujeta.

Naslednji dan, v ponedeljek 10. septembra, se je papež srečal z zastopniki avtonovnega prebivalstva, z Indijanci iz rodov Mohavkov, Huronov in Algonkimov ter z Eskimci. V ta namen se je podal v kraj Sant'Anna du Beauré, ki leži ob spodnjem toku velereke Sv. Lovrenca ter tah govoril domačinom, ki so se zbrali v stolnici. Zavzel se je za spoštovanje kulture in pravic teh domačinov in zaželel, da bi se dialog med belo večino in oblastmi z ene strani ter z Indijanci in Eskimi z druge gradil na zaupanju in sprejemanju različnosti drug drugega.

Srečanje s Kristusom v „Dragi“

Objavljamo pridigo, ki jo je v nedeljo 2. sept. imel tržaški škof Bellomi na mašo za udeležence »Drage« na Opčinah.

V ZGODOVINSKEM DOGAJANJU

Svetopisemske odlomke 22. navadne nedelje v cerkvenem letu povezuje skupna oznaka: tj. srečavanje vernika z zgodovino, ki je včasih ostro in dramatično. Prerok Jeremija pravi, da je »ves dan v posmeh« in da ga »vsak zasmehuje«. Apostol Peter je prevzet po razkritju o Kristusovem trpljenju in usmrtni. Pavel spodbuja kristjane, naj se varujejo pred svetom in naj se ne ravna po tem svetu.

Zdi se mi, da pobuda, ki nosi ime Draga, izraža pri vas isto zavest, dragi slovenski prijatelji. Vera ni neka »kultura«: ostaja namreč vedno vera v različnih kulturah. Vera pa mora postati kultura. Danes namreč govorimo o »inkulturalizaciji vere«.

Vi se srečujete kot verne osebe, povezane s Kristusom, z njegovim evangelijem in njegovo Cerkvijo, in to v človeški stvarnosti, socialni, politični in v kulturi današnjega časa. To potrjuje tema, ki ste jo izbrali za študijske dneve.

Božja beseda ne daje znanstvenih in praktičnih rešitev. Daje luč in tolažbo. Božja beseda je božja resnica in božja ljubezen, ki smo ju prejel po milosti, da bi hodili kot božji otroci in izpričevali univerzalno bratstvo.

LUČ MODROSTI IN MOČ LJUBEZNI

Luč in ljubezen, ki izhajata iz vere, je treba prenesti v življenje, v človekovo kulturo, v zgodovinsko dogajanje. Po tej povezavi vera razvija vsa svoja moč za osvoboditev in rast osebe ter družbe. Nekaj konkretnih primerov tega dinamizma odkrijemo v zgoraj omenjenih svetopisemskih berilih.

Jeremija doživlja dramo svojega poslanstva. Nastopati mora kot prerok, ki oznanja nesrečo in pogumno odkriva slabosti svojega naroda. In prav ta ostri spopad s stvarnostjo mu pomaga, da odkrije božji dar. Bog ga je presleplil in Jeremija se je pustil preslepti. Bog ga premaga s svojo močjo in vžge v njegovih kosteh neugasljiv ogenj. Preda se zato z božjo avtoriteto dogajanju, ki so ga deležni njegovi ljudje; in to njegovo ravnanje ga navdaja z gotovostjo in vztrajnostjo pri izvrševanju poslanstva za rešitev Izraela.

Podobno se godi apostolu Petru. Kristus Učitelj je že dokončno vpleten v spopad z oblastjo. Prevzetnost mogočnih se dviga proti njemu, da bi ga uničila. A Peter se noče vdati: »Nikar, Gospod, ti se ne sme zgoditi! On je človek kakor drugi in se ne more predati krivici in zatiranju.«

Toda Kristus ga z odgovorom zadene kakor strela: »Pojdi od mene, satan! V spotiko si mi.« Po tragediji nedolžnega, ki je obsojen na smrt, se mora razodeti božji načrt. Zato Jezus opozarja Petra, naj misli na to, kar je božje, ne na to kar je človeško. Vera je svetilnik, ki s svojo lučjo prodira v vsako temo in razkriva skrivnosti v luči božjega načrta za človeško zgodovino.

Sv. Pavel nam zato pravi: »Ne ravnajte se po tem svetu, ampak preobrazite se z obnovo svojega mišljenja, da boste preskušali, kaj je božja volja, kaj je dobro, kaj je njemu všeč in kaj je popolno.«

NACIN PODARITVE

Spremenjenje, ki ga vera izvrši v naših osebah, doseže svoj višek, kadar nas na-

redi popolnoma svobodne. Ali ni končno prav iskanje svobode glavni motiv, ki je podlaga vsemu iskanju v Dragi?

Civilna in politična svoboda, svoboda pred notranjimi in zunanji pogoji, a predvsem in na prvem mestu svoboda za ljubezen, za službo, za zgradbo sveta, ki bo vreden človeka, božjega otroka.

To svobodo imenuje Pavlovo pismo Rimljanom »prijeten dar«. Zakaj? Kaj pomeni in kaj zahteva? To je, pravi sv. Pavel, žrtvena daritev, podaritev nas samih Bogu kot živa žrtev.

Predlog je jasen, natančen, ne dopušča dvomov. Njegovo upravičenost lahko overimo vsak trenutek in tako bogatimo svoje izkušnje. Kdor se zna predati Bogu z žrtveno gesto, je najbolj svobodni človek, kar jih je, ker se je osvobodil samega sebe; zre jasno in pogumno v bodočnost, ker ga je Bog popolnoma vzel pod svojo oblast, ki je resnica in ljubezen.

Pravično je in za nas tudi nujno, da zastavimo vse svoje človeške možnosti. Moramo analizirati, primerjati, razpravljati, kritizirati, poskušati in znova poskušati. Toda če vse dobro premislimo, vemo, da je zadnja beseda ljubezen, to je sposobnost za daritev do popolne žrtve, tudi za življenje drugih.

Evharistija, ki jo obhajamo, je neizčrpen vir ljubezni, ki ga je Bog položil v srce sveta in ga živi Kristusova kri, znamenje in najvišji dar božje ljubezni za človeštvo.

Evharistija naj ne bo samo obhajanje! Poskrbimo, da nas bo Evharistija popolnoma prevzela. Naša daritev postaja tako res avtentična, ker je združena s Kristusovo daritvijo: in Kristus, če hočemo, nas sprejme vase in nas naredi, posameznike in skupnost, za priče ljubezni za življenje sveta.

OKNO V DANAŠNJI SVET

■ Papež Janez Pavel II. je v Castelgandolfo v petek 7. septembra sprejel udeležence kongresa terapevtskih združenj in jim govoril o uživanju mamili, ki so postala rak rana sedanjega človeštva. Po besedah sv. očeta se zla ne more premagati z drugim zlom, to se pravi, ni moč nekih mamili pobijati z drugimi manj nevarnimi, npr. z metadonom, tudi ne s tem, da bi se jih v celoti ali delno dovolilo. Predhodna akcija zoper mamila in pomoč njih uživalcem, da se jih otresejo bi moral biti tisti program, ki ga bo tudi Cerkve vedno podprla.

■ Za komunističnim voditeljem Vzhodne Nemčije Honeckerjem je bil na ukaz Moskve tudi bolgarski voditelj Todor Živkov prisiljen, da odpove svoj obisk v ZR Nemčiji, ki naj bi ga bil opravil od 19. do 22. septembra. Živkov je kot razlog odpovedi navedel nevarni mednarodni položaj, ki se je ustvaril z nameščanjem severnoameriških jedrskih izstrelkov v Zahodni Evropi in z NATO manevri, ki so te dni v teku. Ni pa povedal, da je bil odpovedani obisk sklenjen v času, ko so osporavani izstrelki že bili postavljeni in da se istočasno z NATO manevri vršijo tudi manevri Varšavskega pakta.

■ Sovjetski voditelj Konstantin Černjenko, ki se skoraj dva meseca ni bil pokazal v javnosti, kar je izzvalo ugibanja o njegovi morebitni bolezni, se je spet pojavil v Kremlju ob izročitvi odlikovanjem trem sovjetskimi vesoljcem. Dejal je, da je cilj sovjetskih naporov pri osvajanju vesolja njegova demilitarizacija ter izrazil

S prihodom v Madrid na večer 2. avgusta se je zaključil prvi del potovanja po Španiji, ki ga je letos organiziral »Katoliški glas« za svoje naročnike in prijatelje. Za nami je ostala južna Španija s svojimi edinstvenimi mesti kot so Granada, Sevilla in Kordova. Ostala pa je tudi silna vročina, ki je povzročila marsikateremu precejšnje prebavne težave.

NAJVIŠJE LEZEČA EVROPSKA PRESTOLNICA

Madrid, sedanja prestolnica Španije, se je izkazal veliko bolj »uviden« od Andaluzije. Prvič leži kar visoko, 650 m nad morjem — najvišje ležeča evropska prestolnica —, poleg tega pa je vročina znašala največ 36°, zjutraj pa je bilo kar hladno. Španci pravijo o svoji prestolnici: Nueve meses de invierno y tres meses de infierno (Devet mesecev zime in tri mesece pekla), pa vsaj mi tega nismo doživeli. S peklom smo se seznanili že v Seville.

Madrid dolguje svoje ime maverski trdnjavi Magrit, ki se omenja prvič leta 931. Leta 1083 je kraj zavzel aragonski kralj Alfonz VI., pomemben pa je postal šele v drugi polovici 16. stoletja, ko je kralj Filip II. svoj dvor prestavil iz Toleda v Madrid. Danes šteje že nad 3.500.000 prebivalcev. Je zelo čisto mesto s širokimi avenijami in lepimi stavbami.

Mi smo se nastanili v luksuznem hotelu v neposredni bližini nogometnega igrišča »Bernabeu«, kjer se je 11. julija 1982 odigrala finalna tekma med Italijo in Zah. Nemčijo. Kot znano, se je končala z zmago Italije s 3:1.

Kdor pride kot turist v Madrid, mora skoro obvezno obiskati središče mesta kot je Puerta del Sol (Sončna vrata), kjer je začetek kilometrskega štetja vseh glavnih cest v Španiji, potem si ogledati

slavni muzej Prado in kraljevo palačo iz 18. stoletja, nadalje narediti izlet v Escorial in Dolino padlih (Valle de los caídos) ter se ustaviti v nekdanji prestolnici španskih kraljev v Toledu.

ESCORIAL IN DOLINA PADLIH

Mi smo začeli z ogledom Escoriala ali bolje rečeno samostana sv. Lovrenca, ki ga je dal zgraditi kralj Filip II. v spomin na svojo zmago nad Francozi pri San Quintinu 10. avgusta 1557, ko Cerkve slavi sv. Lovrenca. Obenem naj bi samostan bil grobnica za člane kraljeve hiše. Sam kralj Filip II. se je v njem pogosto mudil in tudi umrl v njem 13. sept. 1598.

Obisk smo začeli s sv. mašo v samostanski cerkvi, čemur je sledil poldrugeto uro trajajoči ogled samostanskih dvoran z deli slavnih umetnikov tistega časa. Po tem ogledu smo se zapeljali še v Dolino padlih, spomenik vsem padlim s te in one strani v državljanski vojni 1936-1939. Zgradili so ga na izrecno pobudo generala Francisca Franca, zmagovalca v tej vojni.

Spomenik obstaja v mogočni podzemeljski cerkvi, vsekani v granitni hrib; dolga je 262 m in je povezana z benediktinskim samostanom na drugi strani hriba. Krasi jo osem ogromnih gobelinov, kateri predstavljajo Apokalipso in so bili vezeni v 16. stol. v Bruslju. V njej sta pokopana ustanovitelj španskega političnega gibanja »La Falanga« José Antonio Primo de Rivera in nadaljevalec njegovih idej general Franco. Nad baziliko se pne 150 m visok križ iz cimenta.

Ta edinstvena zgradba naredi na vsakega obiskovalca mogočen vtis; najprej po izbiri lege na pobočju gorovja Guadarrama, kjer so bili najhujši boji med nacionalisti in republikanci, nato zaradi edinstvene gradnje v živo skalo, zlasti pa zaradi zamisli: smrt družji zmagovalce in premagance. Zato podajamo si roke in postanimo si spet bratje in sestre. Kako zelo se v tem razlikuje general Franco, še danes od mnogih prikazan kot nestor od vseh drugih samozancev, tudi v naši bližini, ki odklanjajo vsak poskus narodne sprave in takega spomenika niso zmožni ostvariti, ker so še vedno polni sovraštva in nestrpnosti do drugače mislečih.

Po povratku v Madrid smo si popoldne ogledali kraljevo palačo ter prevozili mesto po dolgem in počez, drugi dan popoldne pa odpotovali v kraljevsko mesto Toled. Njegova lega je pravljica. Ležeč na vzpetini 529 m nad morjem ga s treh strani ovija reka Tago (šp. Tajo, izg. Taho), ki zaključuje svojo pot pri Lizboni, ko se izlije v Atlantski ocean. Obdan od mogočnih stražnih stolpov in zidovja je res svojevrsten umetniški, arhitektonski in zgodovinski spomenik.

V MESTU ŠPANSKIH KRALJEV

Ogled smo začeli z obiskom slavnega Alcázara. Alcázar je arabska beseda in pomeni trdnjava. Poslopje je zgradil kralj Alfonz VI. potem ko je mesto iztrgal Mavrom iz rok. V času pred državljansko vojno je bila v njem vojaška akademija. Ob Francovi vstaji (v Španiji ji pravijo »pronunciamento«, tj. izpoved, opredelitev) se je vodstvo s kadeti opredelilo za Franca. Mesto so nato zasedle republikanske čete, ki so začele trdnjavo oblegati 21. julija 1936. Kljub ponovnim pozivom se polkovnik Mordcard ni hotel vdati. Uporabili so celo njegovega sina, da bi očeta pregovorili. Ker je oče odgovoril, da naj ostane zvest Španiji, dušo pa izroči Bogu, so sina ubili in to sporočili očetu. Skoz 70 dni je trajalo obleganje in bombardiranje. Stavba je bila skoro v celoti porušena, a obleganci so vzdržali v kletnih prostorih do dneva 28. septembra, ko so Francove čete rdeče pregnale iz mesta.

Ogled teh prostorov nas je pretresel in obenem povzročil v nas boleče spomine na čas, ko je tudi Slovenija šla skozi grozote državljanske vojne. Le da je danes v Španiji pluralistična demokracija, v Sloveniji pa kot drugod po državi diktatura ene stranke, ki se krčevito oprijema oblasti in se s sodnimi procesi prizadeva zadušiti vsak poskus oporečnosti.

Toledo pa je zanimiv tudi po svojih muzejih. Tu je živel in slikal slavni Greco, tu so bile in so še kovnice izdelkov iz jekla in z zlatom graviranih okraskov, tu so od leta 1085 do 1561 prestolovali španski kralji, tu so živeli v vzornem sožitju kristjani, mohamedanski Mavri in Judje, na katere še vedno spominjajo krščanska, maverska in judovska četrt, tu je v letih 1227-1431 zrasla mogočna stolnica, zgrajena v gotskem slogu in z 90 m visokim zvonikom. V sredi deli kor glavno ladjo na dva dela, kar je sploh zna-

čilno za španske stolnice. Nekaj čudovitega je Capilla mayor (velika kapela), maverska kapela, kapteljska dvorana in zakladnica. Skratka: bogata paša za oči in obilna hrana za dušo.

Svoj ogled smo zaključili v neki kovnici ob reki Tago. Vsakdo se je oskrbel s kakim spominkom, vse skupaj pa smo kronali s kosilom na Kraljevskem griču, (Monterrey), od koder je prelep razgled na to pravljico mesto.

POSTANEK PRI PILARSKI MARIJI

Naslednji dan, bila je nedelja 5. avgusta, smo po zajtrku spet šli na pot. Naš neposredni cilj je bilo mesto Zaragoza (izg. Saragosa) ob reki Ebro. Čakalo nas je 320 km vožnje. Pokrajina je precej enolična, tudi posebnih pomembnih krajev ni med potjo.

V Zaragoza smo dospeli v opoldanskih urah. Takoj smo se napotili v baziliko Naše Gospe del Pilar (na stebri), kjer smo imeli v eni kapel sv. mašo. Zaragoza se je v času Rimljanov imenovala Caesar-Augusta, po izgonu Mavrov pa je postala prestolnica aragonskih kraljev. Danes je pomembno trgovsko in industrijsko mesto in ima slavno univerzo, zlasti pa je znana po svojem Marijinem svetišču. Legenda ve povedati, da se je sv. Jakob, ko je misijonaril po Španiji, prikazala Mati božja na nekem stebri. Baziliko so začeli graditi leta 1681, dolga je 130 m, ima kar štiri zvonike in 10 kupol. Glavne slovesnosti so od 11. do 18. oktobra, njen praznik pa 12. oktobra. Ta dan je tudi Kristof Kolumb prvič stopil leta 1492 na tla ameriške celine.

ZADNJA NOČ V ŠPANJI

Popoldanska vožnja — novih 300 km — je bila hitra, saj je Zaragoza povezana z Barcelono po avtocesti. Bolj ko smo se bližali Kataloniji, bolj je bila zemlja obrašena s sredozemskim drevjem. Na večer smo prišli na cilj, po večerji pa obiskali Ramblo, kjer je glavno sprehajališče, dolgo 1.180 m in obdano od košatih platan. Rambla je srce starega mesta, ki je največje trgovsko pristanišče Španije in glavno mesto sedaj avtonomne katalonske dežele. Napisi so sedaj dvojezični: katalonski in kasteljski, a se zdi, da Katalonec, ki je predvsem trgovec, ne kaže prevelike zavzetosti za svojo nacionalno uveljavitev.

DOMOV!

Barcelono smo že ponovno v preteklih letih na raznih skupnih izletih in romanih obiskali, zato menim, da je ni treba ponovno opisovati. V ponedeljek 6. avgusta smo v jutranjih urah dali Kataloniji in s tem Španiji slovo. Na obmejnem prehodu pri Junqueri smo se znebili zadnjih peset in jih spremenili v konjak, cigarete in spominke.

Vozili smo nato po pokrajini Languedoc, kjer govorijo svojski jezik »doc«, imeli kosilo v Nimesu, prenočili že v Grenoblu v južnih francoskih Alpah, naslednji dan pa skozi predor Fréjus prišli v Italijo. Pri Grenoblu so se spet pojavili oblaki, ki jih ves čas v Španiji ni bilo na spregled, po Benetkah pa smo doživeli nevihto.

Zahvalno mašo slovesa smo imeli v Marijinem svetišču ob avtocesti Nostra Signora del Frassinio (na jesenu) v bližini Gardskega jezera, v Gorico pa prispeli bolj ali manj jutrujani okrog enajste zvečer. Napore bomo kmalu pozabili, kar pa smo lepega videli in doživeli, pa bo ostalo vtisnjeno v dušah za vedno. —ak

■ Dva dni so trajale pretekli teden v čilski prestolnici Santiago demonstracije zoper sedanji vojaški režim generala Pinocheta. Vlada je zoper demonstrante zelo ostro nastopila, pri čemer je izgubilo življenje devet oseb. Ena izmed njih je bil tudi orožnik. Zelo je javnost presunila smrt francoskega duhovnika Andreja Jarlana, ki je deloval na eni župnij v santijskem predmestju Victoria. Strel iz puške ga je ubil v trenutku, ko je bral sveto pismo. Pogrebne obrede je opravil sam santijski nadškof Fresno, čeprav je oblast želela, da bi se duhovnika pokopalo zasebno.

■ V libanonski prestolnici Bejrutu je bil izvršen atentat na bivšega ministrskega predsednika in sedanjega ministra za delo in izobraževanje Selima el Hosa. Ko je vstopal v stanovanje velikega muftija, je blizu vhoda razneslo avtomobil, poln razstreliv. Njegov voznik in štirje spremnljvalci so bili mrtvi, minister pa, ki je ena najuglednejših osebnosti iz vrst sunitskih muslimanov, je dobil le lažje poškodbe.

V nedeljo 2. septembra je imel takoj po maši škofa Bellomija predavanje univ. prof. Niko Prijatelj iz Ljubljane. Govoril je na temo »Med vero in nevero«. Njegova izjava je dopolnil prof. teološke fakultete v Ljubljani dr. Anton Stres (na levi pred mikrofonom). Na skrajni desni poleg prof. Prijatelja moderator prof. Drago Bajec

Mednarodna antologija pesmi o Mariji

Konec oktobra 1983 je pri založbi Herold na Dunaju in v Münchnu izšla reprezentančna pesniška knjiga. Avstrijski teolog Josef Dirnbeck je pod naslovom »Marienlob (Hvalospjev Mariji) zbral najzanimivejše pesmi, s katerimi so različni znanstveniki, papeži, kralji in cesarji, me-nihi, znameniti in anonimni pesniki najrazličnejših narodnosti skozi stoletja slavili božjo mater Marijo.

Zelo zanimivo urejen nemški izbor najboljše marijanske lirike vsebuje med drugim verze, ki so jih napisali Edgar Allan Poe, Girolamo Savonarola, Romano Guardini, sir Walter Scott, Paul Claudel, sv.

Bonaventura, François Villon, Percy B. Shelley, sv. Avgustin, Alessandro Manzoni, Martin Luther, Julius Slowacki, Sergej Jesenin, kardinal Stefan Višinski, Eliot, papež Janez Pavel II., Lech Walensa, Lermontov, Kipling, cesarica Marija Terezija, papež Leon XIII., Dante, Rilke in drugi.

Objavljena je tudi poezija dveh na Dunaju živečih slovenskih rojakov, pesnice Milene Merlak in pisatelja Leva Detele. Posredujemo prevode dveh pesmi, ki sta jih zakonca Milena Merlak in Lev Detela napisala v nemščini.

Milena Merlak BREZMADEŽNA

*Tvoja deviška soba počiva v somraku,
dolge, bele zavese rahlo zadržte,
v podvojenem upanju upreš kvišku pogled,
vdano skleneš svoje drobne rok.*

*Kamele zapuščajo puščavo, da bi pogasile žejo popotnikov,
angelska krila neslišno zašelestijo,
Marija sprejme Besedo Odrešenja
v svetem strahu in blaženih lic.*

*Mati, ki si nam rodila Jezusa,
Mati sedmih žalosti, v Tebi je zaživela Beseda
in postala človek. V naročje si vzela svojega božjega Otroka.*

Lev Detela MARIJINA SLIKA V KNJIGI

*Marsikaj bi lahko pripomnil:
nisem bil dovolj pazljiv.
V knjigi so zmečkane strani,
platnice so raztrgane,
robovi počekani,
vrača se stanje, ki ga poznaš.
V svetih knjigah so se pojavila oslovka ušesa.*

*Kljub temu, nenavadna Mati,
moramo pobrisati prah z naše vesti,
neprevleljivo velja prevesti,
nerodne roke premakniti,
da bi Te med vsem tem papirjem znova
odkrili kot skladnost duha in telesa,
podoba iz zvokov in šumov,
barv in razkritih skrivnosti.*

*Med vsemi Tvojimi podobami
hitim sem in tja.
Kaj vse si, enkratna Mati?
Ti čaščena žena!*

*V loku iz ljubezni, vere in upanje
združuješ tisto,
kar nas je v knjigi življenja
razlitalo v vse smeri.*

*V Tebi živi sijaj
Tvojega Sina,
povezana si z Njegovo ljubeznijo, vero in upanjem,
Tvoja je njegova beda in bolečina in smrt.*

*Mnogosmerno življenje, tolikokrat uresničeno
v vseh materah z neskončno razsežnostjo!
V vdolbinah in daljinah mojega spomina
si prisotna v neposredni sedanjosti.*

*Kot večno sveži duh,
Marija, sem Te odkril
v lastni materi pred tolikimi leti,
tudi danes sem Te srečal,
še vedno me napolnjuje usoda,
ki Ti jo je podaril Tvoj Sin.*

tržaške novice

Marijansko slavlje na Vejni

Kot je bilo javljeno, je bila v nedeljo 9. septembra v Marijinem svetišču na Vejni nad Trstom v spomin na 25-letnico posvetitve Italije Marijinemu brezmadežnemu Srcu velika slovesnost, ki je privabila številne italijanske vernike s Tržaškega in sosednjih pokrajin. Vejna je bila izbrana zato, ker je prav to svetišče spomin na to posvetitev pred 25 leti in je bil tedaj položen njegov vogelni kamen.

Cerkvenemu obredu je načeloval kardinal Sebastiano Baffi, trenutno predsednik papeške komisije za vatikansko mesto, ki je imel tudi homilijo o pomenu Marije v krščanskem življenju. Svojski odnos, ki je povezoval Marijo z Jezusom, je dejal, odpira vsem kristjanom pot, ki vodi do Kristusa.

Med povabljenimi gosti sta bila navzoča tudi ljubljanski pomožni škof Stanko Lenič in avstrijski škof iz Linza ob Donavi M. Aichern, vendar moramo z razočaranjem ugotoviti, da nihče od cerkvenih višjih pastirjev ni smatral za potrebno, da opozori na misel iz papeževga pisma tržaškemu škofu Bellomiju, da »naj postane svetišče Marije, Matere in kraljice na Vejni kraj srečanj v bratstvu in miru med narodi Vzhoda in Zahoda«. Očividno je mnogim do tega, da ostane Vejna še naprej zgolj italijansko svetišče.

Letošnji študijski dnevi MPZ »Vesela pomlad«

Veseli mladostni živčav je 21. avgusta v zgodnjem popoldnevu napolnil obširni parkirni prostor pred sežansko železniško postajo. Tu se je zbralo okrog svojega zborovodje in nekaterih spremljevalcev 50 mladih pevcev, članov mladinskega pevskega zbora (MPZ) »Vesela pomlad« z Opčin. Ta trenutek so nestrpno pričakovali že od zaključka pevske sezone 1983-84, ko je bil ta dan določen za odhod v Topolšico. V tej prijazni štajerski vasi naj bi se odvijali desetdnevni poletni študijski dnevi, ki jih je vodstvo zbora načrtovalo že sredi pomladi.

Da smo dosegli Topolšico, smo se do Celja najprej poslužili vlaka, nato pa avtobusa. Izbira tega kraja za letošnje študijske dneve ni bila naključna. Po skromnih začetkih na domačem sedežu v Finžgarjevem domu se je zbor prvič podal na študijske dneve v Bohinj, nato v Strunjan. Po gorah in morju je prišla na vrsto zelena Štajerska s svojo valovito pokrajino, kjer te s slehernega grička prijazno pozdravi samotna domačija ali bela cerkva. Pa še travniki, vinogradi, nasadi hmelja in sadovnjaki... Vendar je na Štajersko vlekla mlade pevce tudi želja, spoznati rojstni kraj svojega zborovodje g. Franca Pohajača.

Program letošnjih študijskih dnevov je bil temeljito pripravljen že v začetku poletja. Vanj je g. Pohajač vložil veliko lastnega truda, strokovne pripravljenosti in ne nazadnje ljubezni do glasbe in dela z mladino. Mladi pevci so se v prostorih hotela »Vesna« temeljito lotili dela. Vsako jutro so se po telovadbi in zajtrku posvetili študiju, ki je obsegal konkretno spoznavanje not, petje po notah, dihalno tehniko, spoznavanje lastnega telesa in predvsem dihalnih in pevskega organov, vokalizacijo, dikcijo in še marsikaj.

Učenje je potekalo redno v jutranjih urah, popoldanske ure pa so posvečali spoznavanju bližnje okolice. Tako so se povzpeli na Lom in na Zlebnik, obiskali Savinjski gaj, se seznanili z obiranjem

hmelja v kmetijski zadrugi v Polzeli. Ogledali so si tudi Celje in Titovo Velenje, velenjski rudnik lignita, tovarno Gorenje in velenjski grad. Najlepše in najzabavnejše pa je bilo kopanje v bazenu hotela »Vesna«, kjer sta fizična in psihična sprostitev dosegli svoj višek.

Za vse pa je bilo edinstveno doživetje, ko so bili gostje prijaznih domačinov v vasi Strmec in bližnjem zaseku Hrenova, ki je rojstni kraj zborovodje Franca Pohajača. V nedeljo 26. avgusta je zbor »Vesela pomlad« s svojim petjem oblikoval sv. mašo v župnijski cerkvi sv. Lenar-ta, kjer se je praktično zbrala vsa vas.

V pozdravnem nagovoru se je domači župnik g. Lojze Vicman navezal na leto 1968, ko je g. Franc Pohajač v domači cerkvi pel novo mašo. »Bilo je sredi trde zime,« je dejal, »danes pa se je g. Franc Pohajač vrnil v domači kraj in pripeljal s seboj »Veselo pomlad«, da nam s svojim petjem ogreje srca.« Prisotne je pozdravila tudi predstavnica zbora Kristina Martelanc. Poudarila je zlasti pripravljenost pripadnikov slovenske manjšine v zamejstvu, nadaljevati po poti, ki so nam ju utrli naši predniki. Sledil je obisk na domu g. Pohajača v Hrenovi. Mladi člani zbora in številni starši, ki so se za to priložnost pripeljali z Opčin, so odnesli s tega obiska nepozabne vtise.

Desetdnevno bivanje v prijazni Topolšici se je prehitro nagnilo h koncu. Komaj je bilo še časa za kratek koncert, ki so ga mladi pevci želeli pokloniti gostom in osebju hotela »Vesna«. Za izkazano gostoljubje, prijaznost in simpatijo se je direktorju Edvardu Fenku zahvalila Rozeta Ozbič.

Z novimi izkušnjami, obogatenim pevskim znanjem in utrjenimi prijateljskimi vezmi stopa tako MPZ »Vesela pomlad« v sedmo leto pevskega delovanja. Da bi bilo, kot prej, tudi to plodno in uspešno!

M. D.

Paberk z romarskega izleta štirih slovenskih župnij

Od 3. do 5. septembra so župnije Katinara, Prosek in Mavhinje priredile romarski izlet v Piemont. Pridružila se je tudi župnija Devin. Za spomin in v spodbudo na to potovanje naj zapišemo samo nekaj manj znanega.

Colle Don Bosco pri Turinu. To je svetnikov rojstni kraj, kjer živi starejši salezijanski pomočnik Jože Bevc, iz Gornje-ga Grada v Savinjski dolini. Povedal nam je, da je lipov les za osem metrov visok Kristusov kip prodal kiparskemu podjetju Demetz v kraju Ortisei (St. Ulrich) v dolini Gröden (Val Gardena) na Južnem Tirolskem slovenski kmet na Gorenjskem (ne na Tirolskem, kakor smo pred časom poročali). Zvedeli smo tudi, da je stala Don Boskova rojstna hiša na mestu, kjer je sedaj glavni oltar v tej novi cerkvi. Dve leti po Janezovem rojstvu (r. 16. avgusta 1815) je njegov oče Franc kupil skromno hišo na istem griču, kjer je sedaj zapisano: Tukaj je živel naš svetnik. Leta 1929 so salezijanci kupili veliko posestvo rodbine Biglione in celotni grič; tu je sedaj zavod za strokovne šole, velik trg za vozila in na vrhu griča nova romarska cerkev, nad katero se dviga 80 metrov visoka kupola.

V Turinu smo obiskali tudi Cottolengo Malo hišo božje previdnosti. Tu nam je prvič ob takim obisku govorila neka

ZUPNIJA RICMANJE - DOMJO

vabi na

KONCERT SLOVENSKEGA OKTETA

v nedeljo 16. septembra ob 16. uri
v cerkvi sv. Jožefa v Ricmanjih.
Sodeluje organist prof. H. Bergant.

sestra. Radi in hvaležno smo jo poslušali. Tako je na koncu samo po sebi prišlo do nabirke za uboge in bolne. Isto so napravili naši romanji za bogoslovni zavod na Crocetti, kjer smo bivali dva dneva. Pot današnjimi »Darovi« je zapisano, kaj zmore velikodušnost petdesetih romarjev z Brega in Krasa.

Obisk v Oropi. Tu smo po naši romarski maši obiskali galerijo votivnih slik blizu stare bazilike. Tu smo našli na častnem mestu veliko sliko cerkve Marije Pomočnice v Ljubljani. Pod sliko je zapisano, da je slika dar slovenskih romarjev iz Ljubljane v avgustu 1973; sliko je pripravil salezijanski pomočnik Ciril Jerič iz Ljubljane. Takrat smo imeli v novi baziliki v Oropi skupno službo božjo z verniki iz škofije Biella. Stalni prebivalci v Oropi se še danes spominjajo velikega praznika pobratimstva med Oropo in Rakovnikom.

Med vsemi je najlepše spomine doživljal v Oropi romar Ivan Tinta iz Devina. Danes 80-letnik je kot deček preživel prvo svetovno vojno v Oropi. Sem so takrat preselili okrog 2.000 naših rojakov iz Kanala in Posočja; med drugimi tudi Tintovo sedemčlansko družino iz Kanala. Mali Ivan je obiskoval ljudsko šolo v Oropi in pridno ministriral »po latinsko« v stari baziliki.

Letos je te prelepe kraje v Piemontu in Certoso pri Paviji obiskalo nad sto Tržačanov. Tudi drugo skupino so spremljali trije duhovniki, župnik iz Devina msgr. Ivan Kretič, župnik s Proseka p. Božidar Rumpler in salezijanec Franc Štuhc, avtor tega dopisa.

KRATKE NOVICE

■ Bolgarski državni svet je ob 40. obletnici prihoda komunistov na oblast pomilostil italijanskega državljana Paola Farsettija, ki je bil lani obsojen zaradi doždevnega vohunstva v Sofiji na deset let, njegova spremljevalka Gabriella Trevisan pa na tri. Slednjo so Bolgari spustili na svobodo že letos 25. maja. Bolgarski veleposlanik v Rimu je dejal, da je bil Farsetti pomiloščen iz človečanskih razlogov in da se okrepijo odnosi med obema državama.

■ Za nedoločen čas je bil odložen v Bonnu obisk predsednika državnega sveta (vlade) in partijskega voditelja Vzhodne Nemčije Ericha Honeckerja, ki je bil napovedan za 26. septembra. Uradno so odločitev vzhodnonemške vlade utemeljili s tem, da so bili v ZR Nemčiji komentariji o obisku »zlomamerni in nedostojni«, vsi pa dejansko vedo, da je Honeckerjev obisk preprečila Moskva, ki ji ni bilo všeč, da se obe nemški državi zadnje čase zbližujeta bolj kot se zdi sovjetskemu veljaki potrebno. Že nekaj tednov pred napovedanim obiskom je sovjetsko časopisje začelo z gonjo proti nemškemu »revanšizmu«, kar vse je dalo slutiti, da Moskva ne gleda s prijaznim očesom na Honeckerjevo pot v Bonn.

Z GORIŠKEGA

Doberdob

Na pobudo SKD Hrast je bil v torek 4. septembra v župnijskem domu komorni koncert. Nastopila sta dva mlada goriška poustvarjalca flavtist Giorgio Samar in kitarist Giulio Chiandetti. V tej sicer nenavadni zasedbi sta koncertista pokazala visoko tehnično pripravljenost in, kar je pri komornih skupinah še najvažnejše, enotnost pri izvajanju, interpretiranju in v različnih nelahkih ritmičnih trenutkih.

V prvem delu sta izvajala sonato klasičnega skladatelja Giulianija in pa Dialog tržaškega sodobnika Viozzija. V drugem delu pa je bil na vrsti Capriccio postimpresionističnega skladatelja Hauga, ki ga je publika, verjetno zaradi preveč razgibanega ritma in nenavadnih glasbenih učinkov, morda s težavo sprejela. Ob koncu pa smo lahko prisluhnili priljubljeni sonatini neoklasika Castelnuova Tedesca.

Ceprav smo še v poletnem času, se je koncerta udeležilo precej ljudi. S tem koncertom smo v Doberdobu začeli cikel glasbenih večerov, ki se bodo nadaljevali v teku letošnje nove sezone. - H.

Uspel 36. Marijanski shod na Opčinah

Za Marijanski shod na Opčinah v nedeljo 9. septembra je bilo vreme do zadnjega trenutka negotovo. Še eno uro pred shodom je deževalo. Kljub temu se je pred kipom fatimske Marije zbralo lepo število Marijinih častilcev. Procesija se je redno začela ob napovedani uri. Kip so nosili skavti, ob straneh pa so jih spremljale žene in dekleta v narodnih nošah. V procesiji je bila dolga vrsta skavtov in skavtinj in je potekala v zbranosti med petjem litanij in molitvijo. Mnoge hiše so bile okrašene.

Procesija se je zaključila na običajnem prostoru za župnijsko cerkvijo, kjer je bil na odru pripravljen oltar. Skavti in skavtinje so pred oltarjem sklenili špalir. Maševal je škofov vikar dr. Lojze Škerl, po evangeliju pa je povzel besedo župnik iz Stranj pri Kamniku g. Franc Gačnik. Na izviren način je govoril o duhovnih poklicih. Bogato se je posluževal primerov iz življenja. Toplo je govoril o družini, ki je zibelka poklicev in ohranjevala vernosti in tudi narodne zavesti. Navedel je besede domačega pisatelja, da kdor danes ruši vernost, podira tudi narodno zavest. Svoje misli je lepo vključil v pravkar začeto Leto duhovnih poklicev.

Po pridigi so bile prošnje vernikov, ki so jih izpovedali skavti in skavtinje. Pri napovedi prošenj so bili zelo izvirni. Med drugim so prosili tudi, da bi jim Bog na-

klonil dobrih voditeljev skavtski organizaciji. Veliko prisotnih je prejelo sveto obhajilo. Med vso slovesnostjo je bilo ubrano petje. Domačemu pevskega zboru so se pridružili tudi drugi. Petje je vodil g. Dušan Jakomin. Ob koncu maše se je župnik g. Vili Žerjal zahvalil vsem za prisotnost, še prav posebej pa pridigarju. Vreme je vzdržalo. Še več. Nebo se je skoraj popolnoma zjasnilo. Marijanski shod je tako prav lepo uspel. - S. Z.

■ Na povabilo deželnega odbora PSI je obiskala Furlanijo-Julijsko krajino delegacija republiške konference SZDL iz Slovenije, ki jo je vodil njen predsednik F. Šetinc. Slovenska delegacija se je sestala najprej v Trstu s člani deželnega vodstva socialistične stranke, nato pa odpotovala na Goriško in imela tam svoje drugo srečanje v Krmini.

★

■ Predsednik LR Kitajske Li Xiannian se je več dni mudil v Jugoslaviji na uradnem obisku. Imel je razgovore z najvišjimi jugoslovanskimi in partijskimi voditelji ter obiskal Slovenijo, Hrvaško in Srbijo. Kitajsko časopisje je o tem obisku zapisalo, da temelji medsebojno prijateljstvo na revolucionarnih temeljih, da je šlo skozi razne preizkušnje, vendar se je po Titovem obisku leta 1974 na Kitajskem nenehno razvijalo in krepilo.

Člani MPZ »Vesela pomlad« z Opčin, ki so se udeležili študijskih dnevov v Topolšici na Štajerskem

Letošnje romanje goriških in tržaških Slovencev na Barbano

Kljub muhastemu in nestalnemu vremenu je tudi letošnje slovensko romanje v ponedeljek 10. septembra dobro uspešno, saj se ga je udeležilo kar tisoč naših ljudi. Množično so tudi pristopili k sv. obhajilu, ki ga je delilo pet duhovnikov.

Somaševanje je vodil ob obeh slovenskih škofovih vikarjih iz Trsta in Gorice in 18 drugih duhovnikov ljubljanski pomožni škof Stanko Lenič. Njegova pridiga, zelo konkretna in živahno podana je bila vernikom močno všeč. Res je bilo užitek po tolikih letih poslušati spet slovenskega škofa, ki je znal najti pot do srca ter jih vneti za predložene želje in predloge.

Izšel je iz misli, da veže vse Slovence, tako doma kot v zamejstvu in zdomstvu poleg istega jezika ljubezen do Matere božje, ki ima na Brezjah svoje narodno svetišče. Na vprašanje, od kod ta navezanost našega človeka na Marijo je odgovoril, da je pač Marija Adamova hči, človek kot mi in nam zato tako zelo blizu, medtem ko je Bog za človeka vedno nekoliko oddaljen zaradi svoje vzvišenosti in svetosti. Nato je g. škof prešel na ugotovitve, da se ni nihče tako polnostno odzval na božji klic, da postane Kristusova mati kot prav Marija. Ona naj bi nam bila zato za vodnico v Letu duhovnih poklicev, ki se je pričelo preteklo soboto 8. septembra z množično prireditvijo na Brezjah, ki se je udeležilo 7.000 ljudi, med njimi 500 ministrantov. Problem duhovnih, zlasti duhovniških poklicev je postal žgoč tudi za slovensko Cerkev. Leto 1970 je bilo v ljubljanskem bogoslovju 132 bogoslovcev — število, nikdar prej doseženo in tudi kasneje ne preseženo —, nato pa je postopoma začelo upadati. Vzrok so številni: prodor posvetnosti, želja po udobnem življenju, preveliko blagostanje in na otrocih revne družine. Ko je bilo največ novih maš, se je ugotovilo, da so novomašniki prihajali povprečno iz družin po 5 in 6 otrok. G. škof je priporočil zadevo duhovnih poklicev v molitev in izrekel upanje, da nas Marija tudi v tej prošnji ne bo zapustila, če jo bomo zaupno prosili. Več zgledov, ki jih je povedal, naj bi nas v tem prepričanju podprlo.

Večina romarjev se je udeležila tudi popoldanske pobožnosti in zavzeto pela odpeve pri litanijah Matere božje. Razhod se je srečno končal pred popoldanskim nalivom. Vsi pa so bili mnenja, da je na Barbano res vredno priti in da je to ena najlepših priložnosti, da se goriški in tržaški Slovenci srečamo in povežemo. - jk

Nova vodna elektrarna v Solkanu

Ob občinskem prazniku, ki ga v Novi Gorici vsako leto slavijo 9. septembra, so letos na ta dan vključili prvi agregat nove

elektrarne Solkan na reki Soči. Ko bodo čez nekaj mesecev vključili drugega, v drugi polovici prihodnjega leta pa še tretjega, bo iz novega objekta prihajalo 145 milijonov kilovatnih ur električne energije, to je toliko, za kolikor se letno poveča njena poraba v Sloveniji.

Nova elektrarna je v celoti sad dela in znanja domačih proizvajalcev. Delovala bo brez običajnega osebja, saj jo bodo daljinsko vodili iz območnega sedeža »Sloških elektrarn« v Novi Gorici.

Duhovna obnova za dekleta in žene

V prijetnem zatišju v Zavodu sv. Družine so imele goriška dekleta in žene v nedeljo 9. septembra vsakoletno celodnevno obnovo. Od leta do leta se število udeleženk veča, kar pomeni, da je bila ta pobuda srečno izbrana. Srečajo se znanke, ki se morda celo leto niso videle, navežejo se novi stiki, odložijo se tu bremena grehov pa tudi osebne težave.

Za duhovno hrano je poskrbel p. Filip s Sv. gore. V treh predavanjih nam je nanizal vrsto lepih misli in nam dal novih napotkov za življenje. Premišljevali smo Marijin evangelij, njene besede, ki niso gostobesedne a dovolj globoke in pomenljive tudi za naše življenje. »Glej dekla sem Gospodova: koliko duhovne veščine, bogastva ponižnosti in vdanosti vsebujejo te njene besede. Tudi nam se Bog javlja po raznih oznanjenjih trpljenja in radosti, srečanjih, v pisani in izgovorjeni besedi. Prisluhnimo tem studencem milosti, ki jih Bog pošilja vsakemu človeku. Sreča in mir se bosta naselila v naša srca, da bomo lahko z Marijo zapeli: »Moja duša poveljuje Gospoda«.

Zaključna maša in skupno sveto obhajilo sta kronala ta lepi dan duhovnega veselja in skupne vzajemnosti.

Zahvaljujemo se g. patru za besede in prelepe zglede, ki nam jih je nanizal iz življenja sv. Frančiška Asiškega. Prav tako smo dolžni veliko zahvalo dobrim redovnicam, ki nas leto za letom sprejemajo v svojo gostoljubno hišo in nam s krščansko ljubeznijo postrežejo. Bog naj jim bogato povrne, vsem udeleženkam pa ključemo: nasvidenje prihodnje leto v Zavodu sv. Družine. - Udeleženka

Kvaternica na Mirenskem Gradu

Romarski shod - kvaternica v cerkvi Zalostne Matere božje na Mirenskem Gradu bo letos v nedeljo 23. septembra. Na večer pred praznovanjem ob 19. uri maša in spovedovanje. Pri maši poje domači mladinski zbor. V nedeljo 23. septembra bodo maše: ob 7. uri peta z govorom, ob 10. uri slovesna, ob 15.30 pete litanije, ob 16. uri slovesna maša, ki jo bo vodil ljubljanski pomožni škof Kvas. Priložnost za spoved ves dan.

Streli na bazoviški gmajni še vedno odmevajo

Pred 54 leti ob 6. septembra so ob 5,40 zjutraj počili streli na bazoviški gmajni. Pod kroglami fašističnega eksekucijskega voda so padli štirje mladi možje: Bidovec, Marušič, Miloš in Valenčič. Ta dan se jih Bazočica leto za letom spomni v cerkvi s sv. mašo. Tudi letos je bilo tako. Po maši je imel spominski govor časnikar Ivo Jevnikar.

Njegove misli so kakor lok zajele čas od leta 1930 do današnjih dni. Zlasti se je ustavil ob vprašanju nasilja in skrivnosti zla. O tem je ob petdesetletnici ustrelitve tako globoko in tehtno na istem mestu spregovoril pisatelj Alojz Rebula. In tudi cerkveni dokumenti o socialnem vprašanju povedo glede nasilja zoper krivico, da je tudi za kristjana nasilje, ko gre za dolgotrajno, hudo zatiranje, pač nujno zlo, proti kateremu ni druge pomoči. Kdaj je položaj tak, je težko reči, čeprav o našem položaju pod fašizmom zgovorina jasno priča. Nimamo pravice presojati vesti naših mučencev, njihovih najbolj bolečih in tveganih sklepov. Vsekakor so vedeli, čemu gredo nasproti in so zavestno žrtvovali sami sebe. Vsem nam so lahko zgled žrtvovanja za visoke ideale.

Na letošnjih študijskih dneh v Dragi so trije mladi predstavniki našega rodu ugotovili glede življenjske usmeritve dela naše mladine, da je narodna zavest na splošno visoka, upada pa navezanost na vrednote, ne le na vero in krščansko moralo, temveč tudi na ideologije. To nam mora

dati misliti in nas kot kristjane izziva.

Te dni sredstva množičnega obveščanja široko poročajo o nedavnem dokumentu Apostolskega sedeža o nekaterih stranpotih t.i. »teologije osvoboditve«. Resnici na ljubo lahko prebiramo več komentarjev in politično obarvanih gesel kot pa pristne informacije o sami vsebini te pomembne listine.

Ce smo jo pravilno razumeli, je v njej poziv, naj v središče boja za družbeno pravičnost postavimo človeka vredno etiko in naj ne sprejemamo zgodovinske določenosti razrednega boja in nasilja kot redne metode osvoboditve.

Drugače pa je v listini zelo jasno zapisano, da mora biti kristjan v prvi vrsti za svobodo in pravico, za enakopravnost in proti zatiranju klasičnih ali sodobnih prefinjenih oblik.

Nasilja še danes ni konca. Ne po svetu in ne pri nas. Na našem narodnem področju je bližnja 30-letnica Londonskega sporazuma novo opozorilo, na katerega moramo z »bratskim opominom« spomniti tudi marsikatero soseda, brata v veri.

Nočemo soditi, a na tej božji njivi in na tem narodnem polju nočemo biti ljuljka, temveč pšenica. Njivo in polje so prepeljali tudi naši bazoviški junaki. Njih se v molitvi spominjamo, zase pa prosimo da bi imeli moč, da bi hodili po pravilni poti, ki jo določajo božji zakoni in zakoni pristne človečnosti.

DAROV

Ob sedmi obletnici smrti nepozabnega moža in očeta Ivana daruje družina Vetrlih za novo telovadnico 100.000, za Katoliški glas 25.000, za slovensko župnijo v Gorici 25.000, za Zavod sv. Družine 25.000 in za Alojzijevešče 25.000 lir.

M. R., Gorica: za zdravljenje Emila Valentinčiča in za novo telovadnico v Gorici po 50.000 lir.

Za novo telovadnico v Gorici: Kmečka banka, Gorica 3.000.000; Janez Grum, ZDA 178.000 lir.

Za Našo pot: N. N., Ronke 10.000 lir.

Za cerkev v Sovodnjah: Anica Ožbot namesto cvetja na grob Anice Cotič 10.000 lir.

Za spomenik padlim na Jazbinah: družina Skok 200.000; N. N. 103.850; po 100.000: družina Štekar (Valerišče), N. N.; po 50.000: Ciril Prinčič, Marija Kristančič, Ernest Mahnič, Boris Kerševani, Eugenio Tamari (Števerjan), Zorko Maraž (Števerjan), Bruno Štekar (Uklanci), Marino in Marčelo Humar (Valerišče), Anton Pintar, Darinko Terpin, Kajtimir Komac in Franc Komac; po 30.000: Remigij Velušček, Giuseppe Susterini (Števerjan), Anton Korsič, Daniele Cuel, Jožef Prinčič; po 20.000: Ivan Prinčič, Giuseppe Falcichio, Antonio Carollo, Silvo Medvešček, Jožef Prinčič, Robert Komjanc, N. N. (Gradiškuta), družina Humar (Uklanci); po 10.000: Jožefa Maraž (Števerjan), Salvatore Cocco, Aleksandra Devetak, Umberto Reja.

Za župniško dvorano v Nabrežini: romarji na Barbano 100.000; A. 40.000; Franja v spomin pok. Julke 25.000; Vida R. 20.000; v spomin pokojne G. D. 25.000; N. N. 10.000; Olga Caharija 10.000; Olga Š. 10.000; Mil. 10.000; G. J. 15.000; N. N., Sovodnje 15.000; P. 5.000; N. N. 5.000; Elvira Pertot 5.000; Radovič 7.000 lir.

Za cerkev na Opčinah: N. N. 50.000; Danila Zerjal-Levstik 25.000; Pierina ob obletnici smrti mame Terezije Sosič 20.000; Angela Škerlavaj 20.000; N. N. 10.000; N. N. 10.000; razni 46.000 lir.

Tržaški romarji v Piemontu so zbrali za zavod Cottolengo v Turinu 130.000, za semenišče Crocetta 285.000, za cerkev na Repentabu 200.000 in N. N. za isto cerkev 100.000 lir.

Za kapelo pri Domju: N. N., Opčine v dober namen 100.000; L. Z., Opčine 50.000; N. N., Skedenj 50.000; Marija Stopar, Trst 20.000 lir.

Za cerkev v Ricmanjih: sorodniki v spomin Vide Kuret 40.000; Pierina in Marcelo v spomin Stanka Senica 20.000 lir.

Za lačne po svetu: Ida Stibilj-Gallassi v spomin Bernarde Kosovel 30.000 lir.

Vsem plemenitim darovalcem Bog povrni, rajni pa daj večni pokoj!

Nagrobnik prof. Bekarju

Pred nekaj leti se je začela akcija za postavitev nagrobnega spomenika prof. Milanu Bekarju. Skrb za to je prevzela skupina njegovih nekdanih dijakov. Lani so poskrbeli za prekop, letos pa bi radi postavili nagrobnik. Doslej nabrana vsota, nad 700.000 lir, za primeren spomenik ne zadostuje. Zato vabijo pokojnikove prijatelje, da pomagajo zaokrožiti omenjeno vsoto. Svoj dar lahko še vedno nakažejo na Kmečko banko (Sklad za ureditve groba prof. Bekarja), kjer je naložena celotna vsota obeh prejšnjih nabirk.

Darove druge nabirke so oddali: Zoro Škerk 10.000, Edi Bavcon 50.000; družina Pavlin 50.000, prof. Kazimira Pavlin 20.000, dr. Jože Vrtovec 10.000; Jožko Štekar 20.000, Lea Bratina 20.000, Zorko Čotar 50.000, Mirka Strekelj (Komen) 20.000, Jožica Smet 10.000, dr. Kazimir Humar 50.000 lir.

★

OBVESTILA

Nabirka za naše vzgojne zavode (Alojzijevešče, Zavod sv. Družine in Marijanišče na Opčinah) bo v nedeljo 23. septembra, ker je ta nedelja jesenska kvatna, pri vseh slovenskih božjih službah na Goriškem in Tržaškem.

Seja Združenja cerkvenih pevskih zborov - Gorica bo v ponedeljek 17. septembra ob 20.30 v Katoliškem domu.

Maša za edinost bo v ponedeljek 17. septembra ob 16. uri v Zavodu sv. Družine v Gorici. Iskreno vabljeni tudi na razgovor po maši. Vabi ACM - Gorica.

Vodstvo Glasbene šole »M. Fileja« v Gorici vabi lanske gojence, da se zgledajo na sedežu v ponedeljek 17. sept. od 17. do 19. ure, kjer se bodo srečali s svojimi profesorji. Novi gojenci se lahko prijavijo k pouku od 17. do 21. septembra na sedežu na Placuti 18 od 17. do 19. ure. Poučevali bomo: klavir, orgle, violino, kitaro, blokflavto, harmoniko in teoretične predmete.

Radio Trst A

Spored od 16. do 22. septembra 1984

Nedelja: 9.00 Sv. maša iz župnijske cerkve v Rojanu. 10.30 Mladinski oder: »Uhač in njegova družina«. 11.45 Vera in naš čas. 14.10 Kulturna srečanja. 15.00 Na počitnicah. 16.00 Turizem. 17.00 Sport. 18.00 G. Feydeau: »Hotel svobodne izmenjave«.

Torek: 8.10 Mozaik. 8.20 Trim za vsakogar. 9.00 Otroški koteček. 9.40 Film. 10.10 Koncert. 11.35 Zapiski na robu. 12.00 Tone Partljič: »Volk na madridskih ulicah«. 13.20 Zborovska glasba. 14.10 130 let Družbe sv. Mohorja. 17.10 Klasični album.

Torek: 8.10 Mozaik. 8.20 Turizem. 8.45 Konjiček za vsakogar. 9.10 Zdravniški nasveti. 9.40 Niti življenja. 10.10 Koncert. 11.30 Zapiski na robu. 12.00 Tone Partljič: »Volk na madridskih ulicah«. 14.10 130 let Družbe sv. Mohorja. 15.00 Mladi mladim. 16.00 Naši posnetki v živo. 17.10 Klasični album. 18.00 Cehov: »Labodji spev«.

Sreda: 8.10 Mozaik. 8.20 Trim za vsakogar. 8.30 Domače živali. 9.15 Iz našega vsakdana. 9.45 Pesniki. 10.10 Koncert. 11.30 Zapiski na robu. 12.00 Tone Partljič: »Volk na...«. 13.20 Mladinski zbor Glasbene matice. 14.10 130 let Družbe sv. Mohorja. 17.10 Klasični album. 18.00 Trst ponoči.

Četrtek: 8.10 Mozaik. 8.20 Turizem. 8.45 Konjiček za vsakogar. 9.10 Zdravniški nasveti. 9.40 Črtica. 10.10 Koncert. 11.30 Zapiski na robu. 12.00 A. Rebula: »Duh Velikih jezer«. 14.10 130 let Družbe sv. Mohorja. 17.10 V. Parma: »Ksenija«, operna enodejanka.

Petek: 8.10 Mozaik. 8.20 Trim za vsakogar. 8.45 Domače živali. 9.10 Po poteh kralja Ludvika II. 9.40 Slovenska poezija. 10.10 Koncert Glasbene matice v stolnici sv. Justa v Trstu. 11.30 Zapiski na robu. 12.00 A. Rebula: »Duh Velikih jezer«. 13.20 Zbor Tone Tomšič. 14.10 130 let Družbe sv. Mohorja. 17.10 Nabožna glasba. 18.00 Kulturni dogodki.

Sobota: 8.10 Kulturni dogodki. 9.00 Otroški koteček. 10.10 Koncert. 11.30 I. Trinko ob 120-letnici rojstva. 14.10 Grmade po gorah gore. 16.00 Po svetu sem in tja. 17.10 Klasični album.

Za misijon p. Kosa: Danila Zerjal-Levstik 25.000 lir.

Za misijone: Jože Fabjan 50.000; N. N. 20.000 lir.

Za slovenske misijonarje: žena ob osmi obletnici smrti moža Alfonza Grudina 10.000 lir.

Prihodnji romarski izlet »Katoliškega glasa«

Ker se je že več prijateljev našega lista zanimalo, kam nameravamo iti prihodnje leto, naj to povemo že zdaj.

Potovanje bi se pričelo v petek 26. julija in bi trajalo do sobote 3. avgusta 1985. Smer poti: Gospa Sveta in Celovec, popoldne Gradec in naslednje popoldne prav tako. Obisk znane božje poti Maria Trost (Tolažnica) 7 km od mesta. Prehod na Madžarsko. Postanek ob Blatnem jezeru in prenočevanje. Dva dni v Budimpešti. Vožnja po Donavi do Ostrogoma (Ezstergom), kjer so kronali madžarske kralje. Nadaljevanje poti na Dunaj (tam dva dni). Obisk božje poti Marijino Celje (prenočevanje in dopoldne). Od tam Linz ob Dravi, koncentracijsko taborišče Mauthausen in Salzburg. Prenočitev in sledeče dopoldne v Salzburgu. Popoldne povratek v Gorico.

Zaradi Madžarske je potreben potni list in vizum, ki ga bo oskrbel potovalna agencija pravočasno. Če kdo želi že sedaj rezervirati prostor v avtobusu, naj na račun položi 200.000 lir.

OGLASI

Za vsak mm višine v širini enega stolpca: trgovski 300 lir, osmrtnice 250 lir, k temu dodati 18% davek IVA.

Odgovorni urednik: msgr. Franc Močnik
Tiska tiskarna Budin v Gorici

Izdaja Katoliško tiskovno društvo

SLOVENSKI HOTEL »BLEDE« V RIMU

Lastnik: VINKO LEVSTIK

HOTEL »BLEDE« - VIA S. CROCE IN GERUSALEMME, 40
00185 ROMA - RIM - TEL. 06/777102 - TELEX HBLED 620196

Banca Agricola Gorizia c.r.ag.l.
Kmečka banka Gorica v.z.z.o.j.

skupno z ostalimi članicami Deželnega konzorcija ljudskih bank

VAM NE NUDI SAMO DENARJA!

GORICA, KORZO VERDI 51, TEL. 84206/7 — TELEX 460412 AGRBAN

Katoliška knjigarna

- Knjige
- Šolske potrebščine
- Nabožni predmeti

GORICA
Travnik, 25
Tel. 84407